

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno diplomanta: Bc. David Vichr

Název práce: Dynamická soutěžní vyrovnanost v evropských fotbalových ligách

Cíl práce: Určení dynamické soutěžní vyrovnanosti deseti evropských lig.

Celková náročnost tématu na zpracování:

Podprůměrná

Průměrná

Nadprůměrná

Kritéria hodnocení práce – stupně hodnocení:

Stupeň splnění cíle práce	Výborně
Logická stavba práce	Výborně
Práce s literaturou – citace, vlastní komentář	Velmi dobře
Adekvátnost použitých metod	Velmi dobře
Hloubka tematické analýzy, vlastní přínos diplomanta	Velmi dobře
Úprava práce, pravopis	Velmi dobře
Stylistická úroveň, jazyk	Výborně

Praktická/teoretická využitelnost zpracování:

Podprůměrná

Průměrná

Nadprůměrná.

Hodnocení práce:

Předkládaná diplomová práce se zaměřuje na hodnocení soutěžní vyrovnanosti v profesionálním fotbale. Autor v úvodu práce poměrně pregnantně popisuje aktuálnost problému a příčiny dlouhodobého poklesu vyrovnanosti v nejvyšších fotbalových ligách. Práce není a priori zaměřená na řešení tohoto problému, ale spíše na porovnání dynamické (dlouhodobé) vyrovnanosti v jednotlivých profesionálních soutěžích.

Výběr témat prezentovaných v teoretické části práce je logický. Autor se zabývá problematikou, která je skutečně relevantní ke zkoumanému problému, byť některé kapitoly jsou s ohledem na stanovený cíl práce příliš dlouhé (např. kapitola 3.4.1 Hodnota a oceňování hráčů). Ne vždy diplomant cituje správně. Příkladem může být například úvaha o výhodě vysoké specializace profesionálního hráče na straně 31. Jako autor této myšlenky je uveden v citaci č. 24 Tomáš Nohejl a zdrojem pak jeho článek na IDnes z roku 2006. V tomto článku se však nic o výhodě vysoké specializace hráčů neuvádí. Text kapitoly 3.3.4 Herní formáty evropských lig pak není citován vůbec. Kapitola 3.5.2, zejména pak její závěr, náleží již spíše do metodické části práce.

V metodické části autor bez zbytečné teorie poskytuje informace o tom, jak postupoval. Využití Lorenzovy křivky je nápadité, byť nikoliv původní. K vyšší náročnosti mohl autor zařadit do výzkumu nejen vítěze ligových ročníků, ale také týmy na druhém a třetím místě. V citateli zlomku uvedeném na straně 46 by tak nebyly pouze „týmy s titulem“, ale týmy, které dosáhly na pomyslné stupně vítězů.

Analytická část prezentuje výsledky měření v podobě tabulek a grafů. Ty jsou autorem vždy vhodně komentovány a logicky interpretovány. V závěrečné kapitole 5.12 pak diplomant dynamickou vyrovnanost jednotlivých soutěží porovnává. Činí tak však pouze na základě herního formátu soutěží. V metodické části práce autor rozděluje ligové soutěže do dvou skupin podle velikosti tržní hodnoty. S tímto dělením však ve výsledkové části již nepracuje. A to i přesto, že to uvádí v abstraktu práce v sekci Výsledky. Neověřuje tak zcela ani předpoklad, který definuje v kapitole Cíle a úkoly.

Stylistika práce je na velmi dobré úrovni. Úpravu však kazí některé pravopisné chyby (např. s. 13 „soupeřovi zadní linie“, s. 19 „zkupuje“), chybějící písmenka (např. s. 22 „týmy účastníci se evropský soutěží“, s. 37 „První autorem, který...“) a drobné překlepy (např. s. 44 „Rumunskouv ligou“).

Celkovou náročnost zpracování považuji za průměrnou. S ohledem na to a na výše uvedené připomínky hodnotím práci známkou „velmi dobře“.

Otázka k obhajobě:

1. V práci opakovaně zmiňujete Giniho koeficient, ze kterého je grafickým výstupem právě Lorenzova křivka. Proč s tímto koeficientem nepracujete ve výsledkové části vaší práce?

V Praze dne 8. 5. 2018

.....
PhDr. Jan Šíma, Ph.D.